

Sygn. akt I CZ 91/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)
SSN Paweł Grzegorczyk
SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A.K.H.
przeciwko I.H.
o odszkodowanie za bezumowne korzystanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 października 2017 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 czerwca 2017 r., sygn. akt VI ACa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 28 czerwca 2016 r., z uwagi na nieusunięcie przez pełnomocnika powoda wymagania złożenia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Pełnomocnik powoda został wezwany przez Sąd Apelacyjny, pismem z dnia 2 czerwca 2017 r. do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez złożenie uzasadnienia wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania. Pismem nadanym w dniu 7 czerwca 2017 r. pełnomocnik powoda podał, że w odpowiedzi na wezwanie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2017 r. przedkłada cztery egzemplarze uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W istocie jednak do tego pisma zostało dołączone uzasadnienie skargi kasacyjnej, które nie zawiera wymaganego uzasadnienia wniosku. Sąd Apelacyjny uznał, że nie doszło do uzupełnienia wymagania objętego wskazanym uregulowaniem, a zatem skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Powód w zażaleniu podniósł zarzut naruszenia art. 398⁶ § 1 k.p.c. poprzez odrzucenie skargi kasacyjnej, chociaż nie upłynął tygodniowy termin przewidziany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej. Podał, że wezwanie do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej odebrał w dniu 21 czerwca 2017 r., a zatem kwestionowane postanowienie wydane zostało przed upływem wyznaczonego terminu. Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia. Do zażalenia pełnomocnik powoda dołączył pismo sporządzone w tym samym dniu, co zażalenie, czyli w dniu 10 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skardze kasacyjnej zostały postawione wymagania wskazujące na szczególny charakter tego środka odwoławczego (art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c.) oraz wymagania odnoszące się do zwykłego pisma procesowego (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). Temu zróżnicowaniu odpowiada dopuszczalność uzupełnienia wymagań, które nie zostały dochowane. Zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. postępowaniu naprawczemu podlegają jedynie wymagania określone w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c. Natomiast warunki wskazane w art. 398⁴ § 1 k.p.c. nie mogą być uzupełnione, ponieważ bez

ich spełnienia pismo strony jest pozbawione cech tego szczególnego środka odwoławczego. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., skargę, której braków nie usunięto w terminie, sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym.

Skarga kasacyjna powoda nie zawierała uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a zatem wymagania istotnego, przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c., które mogło być usunięte, stosownie do art. 398⁶ § 1 k.p.c. Pełnomocnik powoda, wezwany przez Sąd Apelacyjny do uzupełnienia tego wymagania, w piśmie nadanym w dniu 7 czerwca 2017 r. przyznał, że wezwanie Sądu otrzymał i poinformował, że wypełniając zobowiązanie, przedkłada brakujące uzasadnienie. Okazało się jednak, że pismo to nie było uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Rację ma pełnomocnik powoda, że w aktach sprawy, w czasie wydania zaskarżonego postanowienia nie było dowodu doręczenia mu wezwania Sądu z dnia 2 czerwca 2017 r. Pomimo tego były jednak podstawy do odrzucenia skargi kasacyjnej z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c., ponieważ oświadczenie pełnomocnika powódki o zapoznaniu się z treścią wezwania Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2017 r. (k. 798 akt) było jednoznaczne i wiążące.

Odnosząc się do czynności pełnomocnika powoda, obejmującej dołączenie do zażalenia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, należy stwierdzić, że została ona podjęta po upływie tygodniowego terminu od obecnie wskazywanej daty odebrania wezwania Sądu. Skoro bowiem odebranie, według twierdzenia pełnomocnika, miało miejsce w dniu 21 czerwca 2017 r., a zażalenie i pismo zostały sporządzone w dniu 10 lipca 2017 r., to oczywiste było, że nie został dochowany zakreślony termin, o jakim mowa w art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn zażalenie zostało oddalone na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

